Saturday, 13 January 1838. No. 6.

VLISSINGSCHE COURANT.

BUITEN GEWOON TE ZIJN

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Gezien de missive van den Ontvanger der directe belastingen hier, dd. 5 dezer maand no. 4, en de daarbij gevoegden staat, in de ten achter zijnde belastingschuldigen, in de grondbelasting over het dienstjaar 1837.

Gelet op de aanschrijving van zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer provincie, dato 21 Maart 1836, Provincialblad no. 46.

Noodigen de op voorschreven staat voorkomende belastingschuldigen bij deze uit, tot eene onverwijlde aanzuivering, van het geen waartoor zij over gemeld jaar voor die belasting zijn aangeslagen geworden, en tot heden in gebreke zijn gebleven te voldoen, en herinneren dezelve, dat, bij verder verzuim, zij tot die betaling bij middel van regten zullen achtervolgd worden, hetgeen met kosten gepaard gaat, voor welke zij zich als nog door eene dadelijke aanzuivering kunnen vrijwaren.

En opdat niemand hier van onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

Vlissingen, den 9 Januarij 1838.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Binnenstijdingen.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 9 January. Gisteren zijn van Harderwijk te water naar Hellevoetsluis vertrokken 20 onderofficieren en manschappen, onder bevel van den van verlof terugkeerende Kapitein van Dyk, vergezeld van den 2e Luitenant Hobourg en den Officier van gezondheid 3e klasse le Piqué, om van daar met het schip Maria, naar de kust van Guinea, en verder naar Java te worden overgevoerd.

— Te Harderwijk zijn voorleden jaar geboren 161 personen, 93 van het mannelijke en 68 van het vrouwelijke geslacht; overleden 135; 2 van buiten ingekomen en 6 levenloos vertoonde kinderen, te zamen 143, waarvan 83 van het mannelijke en 60 van het vrouwelijke geslacht, zijnde het opmerkelijk, dat er onder dit getal 45 zijn, die den ouderdom van 60 tot 100 jaren bereikt hebben. Gehuwden 37 paar.

AMSTERDAM, den 9 January. Sedert een paar dagen hebben wij, na het tot dusverre geheerscht hebbende buitengewoon zachte winterweer, met snerpenden oostewind zeer felle vorst, teekenende de koude op graden (thermometer van het waterkantoor alhier). Het Y voor onze stad ligt toegevroren, en reeds komen onze Noord-Hollandsche naburen over het ijs ons hunne waren toevoeren. De wind blijft Oost, en uit alles laat het zich aanzien, dat wij eindelijk, na verscheiden jaren, eens weder eenen strengen winter zullen beleven.

— Het Journal de la Haye behelst een brief, door den Heer Brun, adjunct-onderinspecteur bij het koloniale leger, aan den Kolonel Timmermans, van datzelfde leger, tegenwoordig in deze residentie woonachtig, geschreven, uit Mosambique na het verbranden van het schip de Nyverheid. Dezelve bevat de volgende bijzonderheden.

» MOSAMBIQUE, 26 Juny 1837.

» Mijn waarde kolonel!

» De welwillendheid, welke gij mij hebt willen betoonen, terwijl ik mij in Indie onder uwe bevelen bevond, maakt het mij ten pligt u mede te deelen wat mij is wedervaren, gedurende mijn overtogt van Batavia naar het moederland, werwaarts ik mij wegens redenen van gezondheid en familiezaken begaf; immers, ik weet hoeveel belang gij in de officieren van uw korps stelt.

» Ik scheepte mij in op de brik Nyverheid, onder bevel van den Kapitein Bohman van Rotterdam. Eerst was onze reis zeer voorspoedig, doch den 29n Maart jl. toen wij ons op 29°56' zuiderbreedte en 43°38' oosterlengte van Greenwich, bevonden, overviel ons een verschrikkelijk onweder, vergezeld met windvlagen, en de bliksem op ons dek slaande, zettede hetzelve in den brand. Het scheepsvolk en de passagiers stelden ongehoorde pogingen te werk om den brand meester te worden, doch vruchteloos; wat de vlammen spaarden, werd door de baren verzwolgen. Wij betwistten ons arm boord zoo lang aan het vuur, als er slechts eenige hoop tot redding van hetzelve bestond, zoo zelfs, dat het bekwerk van onze groote sloep reeds door de vlammen bereikt werd, toen wij er in slaagden om dezelve over boord te krijgen, en wij hadden nu aan het water het behoud van dit vaartuig te danken, daar korten tijd daarna het roodkend wrak van de Nyverheid in de golven verdween. Wij hadden er het leven, doch ook niets anders afgebragt, en wij zetteden onze gevaarlijke vaart tot den 15 April voort, toen wij de Afrikaansche Kust, bij de Kaap de Los Corientos op 24°18' breedte en 35°46' lengte. Wij hadden bijkans geene levensmiddelen meer om het leven van 22 schipbreukelingen te onderhouden; 40 ponden beschuit, omstreeks een kwart waterton en 2 hammen, ziedaar ons geheele levensvoorraad voor zoo vele menschen, en voeg hierbij eene verschrikkelijke droogte, voor ongelukkigen die den hemel, al was het een enkelen regendroppel smeekten! Meer dan eens geraakten wij door de verbolgen zee en de stroomen in het uiterste gevaar, doch wij werden telkens gered, dank zij de tegenwoordigheid van geest en de Goddelijke barmhartigheid, waarin wij al onze hoop hadden gesteld, en die, daar zij ons voor alle noodlottige tweedragt behoedde, ons vergunde tot het laatste oogenblik van onze ontscheping het kleine dagelijksche rantzoen te ontvangen, hetwelk vooraf was verdeeld, om hetzelve te langer te doen duren. Wij waren niet verre van Madagaskar verwijderd, doch tegenwind en stroom hielden er ons van af; verbrijzelde onze sloep op de klippen, welke de geheele kust bedekken, doch wij waren gelukkig genoeg om de branding te overkomen, en het strand te bereiken. Gedurende onzen moeijelijken togt, hadden wij den gepensionneerden Sergeant-majoor verloren, doordien hij te veel zout water had gedronken; hij stierf in het gezigt van de kust, ons zijn ongelukkig dochtertje, van 14 jaren, overlatende. Wij moesten nog een matroos achterlaten, op het strand, alwaar wij landden, dien wij door de uitputting van onze krachten niet verder binnen 's lands konden vervoeren. Onzen togt vervolgende, ontmoetten wij Kaffers, en wij konden niet dan de gastvrijheid van die arme lieden roemen; zij, die in den eenvoudigen natuurstaat verkeerden, deelden met ons het weinige wat zij hadden. Na een' moeijelijken togt in het binnenland dezer, alsnog nooit bezochte streken, en gedurende welken wij, tegen ruiling van eenige spijkers en ijzerwerk van onze sloep, die wij de voorzorg hadden gebruikt mede te nemen, verschaften wij ons een weinig mais, eenige maniok-wortelen en soms eenige oranjeappelen, kwamen wij den 26 April, afgemat en bijkans naakt te Inhambaai aan. De Portugesche Gouverneur, Senor Candido Montes, en de aanzienlijken van dit oord, onthaalden ons vriendschappelijk en verzorgden ons, zoo veel in hun vermogen was; daar kwamen wij een weinig op herhaal van de ellende en de ontberingen, welke wij eene maand lang geleden hadden; want toen wij aankwamen, zweemden wij niet meer naar menschen, zoodanig had onze physieke en morele gesteldheid geleden.

» Den 4 Mei scheepten wij ons op eene Portugesche brik in, die naar Mosambique bestemd was, alwaar wij den 30n daaraanvolgende aankwamen, na twee der onzen verloren te hebben die aan de vermoeijenissen, welke wij hadden geleden, waren gestorven. Te Mosambique ontving Z. E. de Gouverneur-Generaal Don Antonio de Mello, met het hoofdbewind over de Portugesche etablissementen op deze kust belast, ons met voorkomendheid en met de edelmoedigste menschlievendheid, terwijl de inwoners als om strijd alles toebragten wat tot verligting van onzen toestand konde strekken.

» Ik behoef u niet te zeggen, Kolonel, hoe zeer wij naar het oogenblik haken, om het vaderland weder te zien; doch de regtstreeksche gelegenheden naar Europa zijn zeldzaam; reeds bevinden wij ons sedert twee maanden alhier, en welligt moeten wij nog even lang hier vertoeven. wij zouden ons denkelijk vóór dien tijd, naar Bourbon of Mauritius kunnen inscheepen, werwaarts zich de equipagie van den Vulcain van Nantes denkt te begeven. Dit schip is in de baai van Inhambaai vergaan; doch de lading is geborgen. Door genoemd middel zouden wij onze terugkomst in Europa niet verhaasten. Z. Exc. de Gouverneur-Generaal beeft zich diensvolgens wel willen verbinden om ons, op kosten van zijn bewind, hetzij naar Engeland, het zij naar Lissabon, te doen vertrekken door eene gelegenheid, welke hij eerlang wacht. Ik kan de oplettendheid en de kiesche bejegening, welke wij van dien hoogen gezagvoerder ondervinden, niet genoeg roemen; doch hetgeen ons nog meer vleit, is de geestdrift, welke men in deze vergelegene streken voor onzen geëerbiedigden Monarch, voor de instelligen, der nationalen geest en den handelsbloei van Nederland, mitsgaders voor de wijsheid van deszelfs koloniaal bewind aan den dag legt; zoo gij bespeurt, Kolonel, blijf ik niet ten achtere om u al te melden wat ik weet, en dit schriftelijk onderhoud verzacht het leed des afzijns en verkort de eenzaamheid van onze langdurige uitlandigheid. Vaak heeft Z. Exc. bij de feesten, welke dezelve geeft tooisten aan den Koning en het volk van Nederland gebragt; welke heildronken telken male door de luidste toejuichingen werden ontvangen, en bij die gelegenheid heeft Z. Exc. ons steeds verzekerd, dat hetgeen hij voor ons deed, niet slechts het uitvloeisel van gevoelen van menschlievendheid was, maar ook eene minder belangelooze strekking had, te weten, om op die wijze te doen zien welk een' grooten prijs het Portugeesch bewind stelt in de vriendschap van Z. M. den Koning der Nederlanden, en ten zelfder tijd betreurde Z. Exc. dat hij niet meer kan doen, want zeide hij, de ontwerpen tot colonisatie van deze streken zijn nog niet rijp genoeg om in uitvoering te worden gebragt, en tot dusverre zijn onze handelsbetrekkingen too onbeteekenend, dat zij ons ter naauwernood het strikt noodige verschaffen.

» Nog ben ik aan de ijverige oplettendheden van mijn' gastheer, den Kapitein der artillerie Senor Antonio Candido Pedrozo Gamitto, het genot van eene goede gezondheid verschuldigd, want het oord, waar wij ons bevinden en deze geheele kust, zijn niet in den besten geur, wat derzelver gunstige gesteldheid voor de gezondheid der Europeanen betreft; doch het is even waar, dat de Europeanen zich gemeenlijk niet genoeg ontzien, dat zij als het ware het luchtgestel tarten en niet den minsten leefregel in het gebruiken van spijzen in acht nemen.

» Met een goed stelsel van beheer, waarmede men zich in de moederland bezig houdt, en aan welks hoofd de tegenwoordige Gouverneur-Generaal verdient geplaatst te blijven, zal deze volk-

planting gewisselijk eene even groote mate van bloei als Brazilie bereiken; welligt zal Mosambique weder een tusschenlig[illegible] punt voor den handel en de scheepvaart tusschen Europa, Amerika en Azia worden; vermits tegenwoordig de negerhandel alhier afgeschaft is, kan men met veel gemakkelijkheid uitmuntende arbeiders bekomen, aldus zijn deze streken wel waardig[illegible] om de aandacht van volkplanders tot onderzoeking te vestigen, [illegible] menigvuldige voortbrengselen uit de drie rijken zullen aantreffen, welke thans aan de onbebouwde natuur zijn overgelaten.

» Waarschijnlijk zal ik eerlang gelegenheid vinden, om u nadere bijzonderheden en nieuwe berigten me te deelen; doch ik heb vermeend van de tegenwoordige gelegenheid te moeten gebruik maken, om des te vroeger hulde te bewijzen aan allen die ons op deze kust zulk eene edelmoedige gastvrijheid hebben verleend, en verder aan den Kapitein der *Nyverheid*, wiens geheele gedrag, van het oogenblik onzer inscheping niet opgehouden heeft, een voorbeeld voor allen te zijn, en boven allen lof verheven is.

» Ik ben, enz.»

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 7 January*. Het *Journal des Débats* vermeldt, dat de brieven, uit de onderscheidene Departementen ontvangen, alle overeenstemmen met de berigten, dat de troepen, die order hadden, naar de Belgische grenzen te trekken, thans in hare garnizoenen moeten blijven.

— Bij buitengewone gelegenheid is ons de volgende telegrafische depêche toegekomen:

BAYONNE, 3 Januarij.

Den 29ste December is *Basilio Garcia* bij Alcanadra nabij Logrono over den Ebro getrokken met 8 bataljons en 200 ruiters. Duizend man dezer troepen, weigerende de rivier te doorwaden, zijn gedeserteerd of verdronken.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 7 January*. De *Hannoversche Zeitung* behelst den volgenden particulieren brief uit Parijs van den 2 Januarij:

»Het dezer dagen inderdaad uitgevaardigde bevel, om eene leger-afdeeling van 30,000 man aan de Belgische grens zamen te stellen, geeft natuurlijkerwijze aan het publiek ruime stof tot redekaveling. Daar echter admiraal *Rosalem* weinig tijds daarna in eene salon officieel verklaarde, dat het Belgische Grunenwaldgeschil geeindigd was, geloofd thans niemand aan oorlog, maar daarentegen, dat deze beweging van troepen eene ministeriele kunstgreep is, om op de stemming der kamers te werken, even als enkes het geval was bij den eersten werkelijken togt naar België, toen *Casimir Périer* zich met zijn stelsel in het bestuur wilde handhaven. Men is nu wel eenigermate vertoornd over deze soort van kinderspel, welke den lande op 5 a 6 millioen kan te staan komen, doch de zaak heeft ook eene zekere ernstige zijde. De staatkunde van den Koning der Nederlanden, om iedere gelegenheid aan te grijpen, ten einde van België, en daardoor aan een groot gedeelte van Europa, ongerustheid te berokkenen, heeft natuurlijkerwijze aan Koning *Leopold* den wensch moeten inboezemen, dat zijne bondgenooten andermaal der wereld toonden, dat zij tot allen prijs en ten alle tijde gereed waren, om Belgiens *status quo*, tegen wie het zij, te handhaven. Dit is de reden, dat ook de aanmarsch van Belgische troepen naar het Luxemburgsche voortduurt, willende men daardoor te kennen geven, dat aan het Belgische leger, bij de eerste gelegenheid, een werkzamer deel aan de gebeurtenissen zoude voorbehouden zijn, dan tijdens het beleg voor Antwerpen het geval is geweest. Overigens heeft men den Belgischen troepen juist deze rigting doen nemen, om te vermijden, dat toevallig de Fransche soldaten tegenover Pruissische kwamen te staan, wanneer in het Grunenwald kleine ontmoetingen mogten plaats grijpen; want, een enkel snaphaanschot, tusschen Pruissische en Fransche troepen, konde onberekenbare gevolgen hebben, uit hoofde van de, door Konstantines verovering zeer tot oorlog en ontvlamming gestemde openbare meening. Daarom ook zoude het Fransche noorderleger, in elk mogelijk geval, alleenlijk naar de Hollandsche grenzen rukken. De Belgische armee is geenzins meer die van Leuven en Hasselt, hoewel nog altijd niet de ondienstige officieren, die gedurende de eerste maanden der revolutie in de kaders zijn gedrongen en veelmaals uit markeurs, baardscheerders, schulieren en studenten zonder de minste kennis van krijgskunde bestonden, verdreven zijn kunnen worden. De kavallerie wordt als voortreffelijk afgeschilderd, vooral die van de brigade, waarover de voormalige Poolsche Kolonel *Kruszewski* het bevel voert en, in welke de krijgstucht van den Grootvorst *Konstantyn* is ingevoerd; deze Officier, die in den Poolschen oorlog, van Luitenant tot Kommandant eener brigade wist op te klimmen, zoude bij mogelijke krijgsgebeurtenissen nog eene belangrijke rol kunnen spelen. Dezelfde gunstige vermelding verdient de, bij den generalen staf geplaatste Kolonel *Pruszynski*. Over het algemeen heeft de armee, onder de leiding van den Generaal *Wilmar*, een geboren Luxemburger, zich veel verbeterd, en deze is de eerste populaire minister van oorlog, dien België bezit. Ook de artillerie wordt genoemd, en moet in het bezit zijn van de meeste in dit vak gemaakte nieuwe ontdekkingen; het tuig, de bepanning en het materiëel kan ik, volgens eigen beschouwing, uitmuntend noemen. Overigens beware de Hemel ons voor deze of gene onvoorzigtige demonstratie van de eene of andere zijde. Vrijwilligers van alle natien zouden bij gansche benden van hier naar België stroomen, en eenen vuurgloed doen ontbranden, die verbazend moeijelijk zoude te blusschen wezen. Wat aldaar van België zoude worden is door niemand te voorspellen.

— Volgens eene opgave van de bevolking van Griekenland, is het getal der bewoners in dat rijk 742,471. Hieronder zijn 87,346 personen, die lezen en schrijven kennen.

— Men meldt uit Konstantinopel dd. 13 December:

»De Porte maakt nog aanhoudend aanspraak op Algiers en heeft zich op nieuw tot Engeland, men zegt zelfs tot Prussen gewend, om de Fransche Regering te bewegen, eindelijk eens aan haar verzoek gehoor te geven; tot hog toe heeft zulks echter weinig gebaat; het kabinet der Tuilerien gaat van het gezigtspunt uit, dat de verovering van Algiers de Julij-revolutie is voorafgegaan en dat het regerende stamhuis de veroveringen van het vroegere niet kan opgeven inzonderheid daar de nationale eer het behoud dier kolonie vorderde. Dat op dit oogenblik geen ernstige stap door het Londensche Kabinet ten beschutte der Porte gedaan worden, is waarschijnlijk; doch de tijd zal leeren wat geschieden zal, wanneer eens de kwestie van beginselen die van belangen zal vervangen, en wanneer ieder zal doen wat met zijn belang overeenkomt. De gestadige protestatien der Porte tegen het bezit houden door Frankrijk van deszelfs Afrikaansche veroveringen hebben dan ook geen ander doel dan voorreerst haar regt te behoeden, want dat zij op minnelijken weg geen regt aan Frankrijk zal verkrijgen, zulks moet haar toch toereikend bekend zijn.

Mengelingen.

MERKWAARDIGE MISLEIDING.

De Heer *Damour*, een geboren Parijzenaar, die in zijne geboortestad op verschillende scholen in de taalkunde onderwijs gegeven had, kwam zich, tegen het einde van het jaar 1836 met zijne echtgenoot te Nyon vestigen, waar laatstgenoemde in onderhandeling trad, om eene school voor jonge juffrouwen over te nemen. Bij een Koninklijk Besluit is intusschen bepaald, dat zij, die onderwijs geven, voorzien moeten zijn van een brevet van toelating, ter verkrijging van hetwelk, zij zich aan het afzeggen van een examen moesten onderwerpen. Mevrouw *Damour* overtuigd dat zij geene genoegzame bekwaamheid bezat, durfde geen examen te ondergaan; haar echtgenoot echter, die een uitmuntend onderwijzer was, verzon niettemin een middel, om voor zijne vrouw de vereischt wordende toelating te verkrijgen.

Zijne fijne gelaatstrekken, eene bijna nog niet zigtbare baard en een klein postuur, kwamen hem hierbij zeer te stade, want hij kleedde zich in vrouwenkleederen, en liet zich als Mevrouw *Damour* bij de schoolkommissie te Beauxais, aandienen.

Deze, minder bekend met het onderscheid der gelaatstrekken dan met de taalkunde, ontving deze pseudo Meyr. *Damour* met hare gewone beleefdheid, en het examen werd op de uitstekendste wijze afgelegd, zoo zelfs, dat de kommissie, in het Proces-verbaal, hetwelk van afgenomen examen opgemaakt werd, eene bijzonder vereerende melding hiervan maakte. Het gevolg hiervan was, dat de akademie van Amiens een bevel van toelating afgaf.

Nimmer voorzeker ware deze misleiding ontdekt geworden, zoo niet *Damour* de onvoorzigtigheid gehad hadde om uit naam zijner vrouw twee brieven te schrijven, en hare naamteekening onder dezelve te stellen; welke in handen der schoolkommissie gekomen zijnde, het eerste vermoeden hebben opgewekt vermits zij de kenmerken droegen van door eenen mansenhand geschreven te zijn. Deze vermoedens worden ten duidelijkste bevestigd door eene vergelijking van het schrift der wezenlijke Meyr. *Damour* met dat der twee brieven. Ten gevolge dezer daadzaken verscheen *Damour* voor het Hof van [illegible], wegens het plegen van valschheid, (par supposition de personne). Het geheele auditorium zag met verlangen het binnenkomen des beschuldigden te gemoet, ten einde zich zelf te overtuigen of het mogelijk ware geweest, dat de schoolkommissie zich dermate had kunnen laten misleiden, waarvan men zich volkomen overtuigde, en hetwelk de toehoorders gunstig voor hem stemde. *Damour* ondervraagd zijnde, erkent alles en voert tot verontschuldiging aan zijne goede trouw, de noodzakelijkheid om zich te redden; eene afwijzing, zegt hij, zoude de ondergang van mij en mijn huisgezin geweest zijn; ik was zeker van den uitslag, door zelf het examen te ondergaan; ik was bevreest voor afkeuring, indien mijne vrouw hetzelve onderging, en zegt ten slotte: dat door het *materiele faux* hetwelk hij erkent gepleegd te hebben, aan niemand eenig nadeel is toegebragt. Nadat het openbaar ministerie deze beschuldiging had trachten vol te houden, en de verdediger des beschuldigden zijne verdedigingsmiddelen had uiteengezet, heeft de jury, na eene korte beraadslaging, *Damour* vrijgesproken.

In Londen staat de wijze, hoedanig men aan de huisdeur klopt, met den rang des persoons, die zich aanmeldt, in een dadelijk verband. Een slag te weinig, zou eene verneedering zijn; doet de melkboer, de koetsier, de huisbediende, de bedelaar, twee slagen melden de komst van eenen bode, eenen briefbesteller, en in het algemeen van de zulken, die om zaken komen.

Drie slagen kondigen den heer of de vrouw des huizes en zulke personen aan, welke gemeenzaam aan het huis verkeeren. Aan den zeer fatzoenlijken stand, niet van adel zijnde, behoort het regt vier slagen te doen, en deze vier slagen, twee malen herhaald, verkondigen eenen Mylord eene Miladij.

De bediende eens persoons van hoogen rang zou, wanneer hij een slag minder deed dan de rang zijns meesters toekomt, oogenblikkelijk worden weggezonden.

Bij het ter perse liggen dezes, was de Hollandsche post nog niet aangekomen.

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 11 JANUARI 1838.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Jarige Tarwe	f 7,00	Zeeuwsche Witte Erwten	f 8,25
Nieuwe dito	6,50	Kleine Paardeb.	5,00
Rogge	5,10	Boekweit	4,00
Winter Garst	3,70	Koolzaad	8,25
Zomer dito	5,35	Zomerzaad	6,00
Haver	3,00	Kanariezaad	0,00
Walchersche Paardebonen	5,10	Raap-Olie	f 86,00 p. M.
Idem White Boonen	8,00	Palmet-Olie	52,50 » »
Idem Bruine Boonen	9,00	Lijn-Olie	56,00 » »
Idem Witte Erwten	5,25	Lijnkoeken	9,65 per 100 » »
Idem Groene Erwten	5,00	Rapkoeken	52,00 » 100 »

Tarwebrood het Ned. Pond 15 en een halve cent. Mastenbrood 14 cent. Roggenbrood 12 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 12 January*. Sedert den 10 dezer, is alhier ter reede gekomen:

Voor Vlissingen binnen:

De vrouw Christiaan, D. Dirks, van Emden, met ballast.

Van Antwerpen is de Schelde afgekomen en aan onze reede naar Zee gezeilt:

The City of Hamburg, T. C. Hart, naar Londen, met kuiperijen.

Ter Drukkerij van P. WEYTS DE SWARE.